

[Aase Olesen.]

hvor langt det rækker, dette med at vi vil være med til at sikre retssikkerheden.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hagen Hagensen) (KF):

Også de bemærkninger, fru Aase Olesen gjorde nu, viser, at vi har taget fat på noget, som absolut må gennemdrøftes. Om så tiden er til det lige nu, eller der skal ventes lidt længere, for at man kan se det i en større sammenhæng, det er ikke afgørende for os. Det afgørende er, at vi får taget fat på problemerne. Jeg tror, man simpelt hen bliver nødt til at få disse problemer belyst, også forud for færdiggørelsen af lovforslagene. Jeg tror simpelt hen, det er nødvendigt, og ud fra dette kan jeg ikke være enig med ministeren i, at vi spilder tid på dette. Vi skal bruge – det mener jeg stadig – folketingets tid på fornuftig måde, men at belyse problemer, som er af betydning for borgerne, er for mig at bruge dette tings tid på ordentlig måde.

Jeg skal blot bede om én ting her, for ellers tror jeg, vi kommer skævt ind på det. Nu er det indenrigsministeren, der har sagen her i dag og svarer. Det, vi ved kommer, det kommer jo fra justitsministeren og skal til behandling i retsudvalget. Jeg skal derfor henstille, at dette forslag henvises til behandling i retsudvalget, for det er dér, vi kommer til at få med tingene at gøre.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det sidste skal jeg heldigvis ikke tage stilling til; det er den højtærede formand, der skal tage stilling til det.

Må jeg sige til fru Aase Olesen – vi plejer jo at have sådan en lille fight ind imellem – jeg er aldeles ikke ømskindet, men jeg udsteder ikke trusler, før jeg ved, hvad jeg skal true imod. Det var det, jeg sagde. Det var en lidt indpakket eller skjult trussel; der lå i og for sig ikke mere i det end en venlig henstilling om ikke at true, før man har set, hvad det drejer sig om.

Jeg er helt enig med fru Aase Olesen i, at der er så uendelig mange problemer i dette her, og jeg skal ikke her på talerstolen udtale mig om, hvad der er rimeligt eller ikke rimeligt. Det ville være lidt utidigt, når vi jo får et lovforslag.

Det er sagt, at tiden er ikke spildt med det, der er sagt. Jeg har heller ikke sagt, det var tidsspilde; jeg har sagt: var det ikke en bedre

idé at debattere det på et senere tidspunkt? Det, der nu er sagt, kan læses i fortrykket, der bliver afleveret til justitsministeriet, som jo meget nøje følger disse ting. Det er justitsministeriet, der skal fremsætte lovforslag om dette område. Her kommer også de bemærkninger ind, som fru Aase Olesen var inde på.

Fru Aase Olesen var inde på fritidsundervisning og den slags, mens hr. Hagen Hagensen var inde på spørgsmålet om bloddonorer. Jeg må nok sige, at dér rammer vi et meget, meget ømfindeligt område, for tænk om bloddonorers identifikation var forkert, så skete der virkelig noget forfærdeligt, mens der ikke skete så forfærdelig meget, hvis der blev indskrevet en forkert elev i aftenskolen på grund af et forkert CPR-nummer.

Jeg synes, de bemærkninger, der er faldet, viser, at vi alle sammen er enige om, at det er et alvorligt problem, som vi ikke kommer uden om, og der er ingen, der kan tage patent på at beskytte borgerne bedre end andre. Det er dog også et resultat af en debat som denne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Første behandling af forslag til lov om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet.

(Lovforslag nr. L 54. Fremsat 13/10 76).

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Sammen med denne sag foretages de under punkterne 5 og 6 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om buskørsel.

(Lovforslag nr. L 55. Fremsat 13/10 76).

Første behandling af forslag til lov om hyrekørsel.

(Lovforslag nr. L 56. Fremsat 13/10 76).